

שבוע טוב מאולפנת תורב

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרב עודד

עליו יצחק והוא המקום שבנה בו נח כשיצא מן התיבה והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל ובו הקריב אדם הראשון קרבן כשנברא ומשם נברא אמרו חכמים ממקום כפרתו נברא" מעניין ששתי הדעות, של הרמב"ם וגם של הרמב"ן באות לידי ביטוי בדברי ה' אל שלמה בחנוכת המקדש.

בספר מלכים א (טז, ג) נאמר "ויאמר ה' אליו, שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ וְאֶת תַּחֲנֻנְתְּךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי הַקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ, לְשֵׁם שְׁמִי שָׁם עַד עוֹלָם; וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם, כָּל הַיָּמִים". כלומר, התכלית בהשראת השכינה כדברי הרמב"ן.

לעומת זאת, בספר דברי הימים ב' דברי הימים ב' (ז' י"ב) נאמר "וַיֵּרָא ה' אֶל שְׁלֹמֹה, בְּלַיְלָה; וַיֹּאמֶר לוֹ, שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ, וּבְחַרְתִּי בְּמָקוֹם הַזֶּה לִּי, לְבַיִת זְבַח", כלומר, התכלית בעבודת הקורבנות כדברי הרמב"ם.

אולם נראה כי אין סתירה בין הרמב"ן והרמב"ם, אלא השלמה. אכן ישנם שני מוקדים: האחד מצד הקב"ה והשני מצד של ישראל. ישנה הדדיות בקשר שבין הקב"ה לעם ישראל הבאה לידי ביטוי דווקא במשכן ובמקדש, במקום בו שמים וארץ נפגשים. מצד הקב"ה כביכול, המוקד הוא בהשראת שכינה בתוך בני ישראל, ומצד בני ישראל המוקד הוא בעבודת הקורבנות וההתקרבות לה', בבחינת "אני לדודי ודודי לי". או כפי שכותב ריה"ל "דרשתי קרבתי, בכל ליבי קראתיך, ובצאתי לקראתך, לקראתי מצאתיך.

במעמד הר סיני שהיה לעיני כל ישראל. על פי זה, מובן גם מדוע הציווי הראשון המופיע בפרשה הוא על בניית הארון "ועשו ארון עצי שטים", למרות שבפועל קודם עשו את המשכן ורק אחר כך את הכלים. כפי שכותב הרמב"ן "והנה עקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון, כמו שאמר (להלן כ"ב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת, על כן הקדים הארון והכפרת בכאן כי הוא מוקדם במעלה, וסמך לארון השלחן והמנורה שהם כלים כמוהו, ויורו על ענין המשכן שבעבורם נעשה, אבל משה הקדים בפרשת ויקהל את המשכן את אהלו ואת מכסהו (להלן ל"ה י"א), וכן עשה בצלאל (להלן לו ח), לפי שהוא הראוי לקדם במעשה"

הרמב"ם לעומתו, רואה דווקא במזבח ובעבודת הקרבנות את המוקד והתכלית שבמשכן, וכך הוא כותב בספר המצוות (מצווה כ') "מצוות עשה לעשות בית לה' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות, וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה, שנאמר: ועשו לי מקדש...". כלומר התכלית של המקדש "להיות מקריבים בו קרבנות".

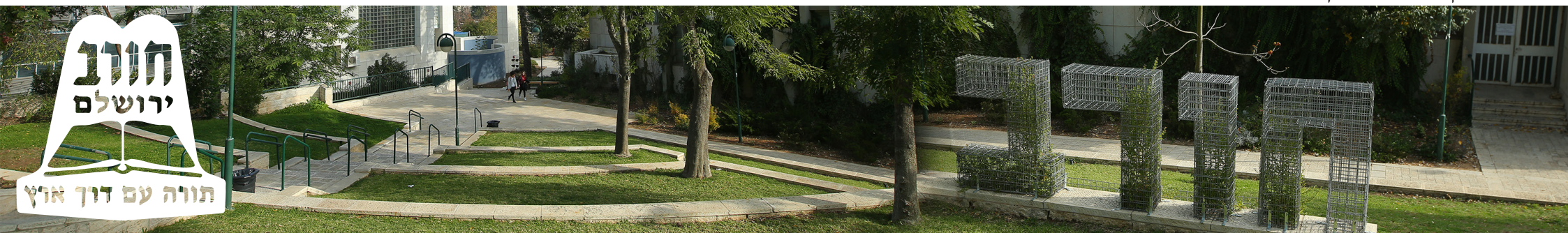
גם בספרו היד החזקה (הלכות בית הבחירה ב' א') מעמיד הרמב"ם את עניין המזבח כדבר המרכזי במקדש, אשר משפיע על המקדש כולו. וכך כותב הרמב"ם "המזבח מקומו מכוון ביותר ואין משנים אותו לעולם... ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבנה בו אברהם המזבח ועקד

לאחר מעמד הר סיני וכריתת הברית, בפרשיות יתרו ומשפטים, בא בפרשת תרומה, הציווי על בניית המשכן והקמתו, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

ידועים דברי הרמב"ן הרואה בציווי על הקמת המשכן דרך להמשך השראת השכינה בתוך בני ישראל, כהמשך למעמד הר סיני. וכך דבריו בהקדמה לפרשת תרומה "והנה הם קדושים ראויים שיהיה בהם מקדש להשרות שכינתו ביניהם ולכן צוה תחלה על דבר המשכן שיהיה לו בית בתוכם מקודש לשמו, ושם ידבר עם משה ויצוה את בני ישראל".

ובהמשך כותב הרמב"ן "וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר וכמו שנאמר שם (לעיל כ"ד ט"ז) וישכן כבוד ה' על הר סיני, וכתוב (דברים ה' כ"א) הן הראנו ה' אלקינו את כבודו ואת גדלו, כן כתוב במשכן וכבוד ה', מלא את המשכן (להלן מ' ל"ד)... והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני. ובבא משה (להלן ל"ד ל"ד) היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני. וכמו שאמר במתן תורה (דברים ד' ל"ז) מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה, כך במשכן כתיב (במדבר ז' פ"ט) וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת מבין שני הכרובים וידבר אליו".

לפי הרמב"ן, התכלית שבמלאכת המשכן, היא כאמור השראת השכינה – "ושכנתי בתוכם". המוקד הוא ארון העדות שעליו הכפורות והכרובים, ואשר דרכם מדבר ה' עם משה. אמנם הדיבור במשכן היה בנסתר רק אל משה רבנו, בניגוד לגילוי שכינה

בנות והורים יקרים,

ברצוננו לעדכן אתכם בנעשה באולפנא בשבוע החולף:

בוקרי כיתה

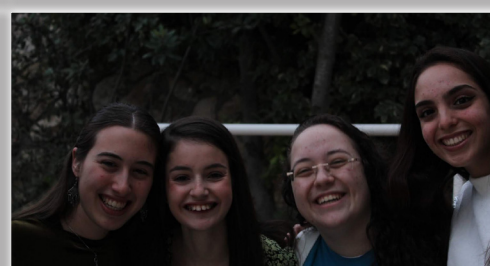
השבוע התקיימו בכלל השכבות בוקרי כיתה בבתיים של תלמידות ומחנכות. הבנות דאגו לארוחת בוקר משותפת ולפעילות גיבוש חברתית. תודה לכל המשפחות שפתחו את ביתם בפנינו וכן תודה למחנכות ולבנות שלקחו חלק פעיל בארגון ובהשתתפות.

שבת מדרשה באלון שבות

"מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי"

המדרשה באולפנא מתקיימת בימי חמישי לאחר שעות הלימודים והיא מיועדת לבנות בשביעית ובשמינית. השיעורים בה מועברים על ידי מספר רבנים בנושאים מגוונים. לפני כשבועיים קיימו הבנות שבת חווייתית באלון שבות, בה שמעו שיעורים מפי רבנים כמו הרב יוסף צבי רימון והרב שנהב. בליל שבת התקיים עונג שבת עם הרב עודד והרב שי. תודה לכל הבנות שהשתתפו ותרמו להצלחת השבת. הבנות המעוניינות להצטרף למדרשה, מוזמנות בשמחה.

לשמה ט'

השבוע פתחנו בשיחת הכנה לפורים אותה שמעו הבנות מפי הרב יועד כהן. השיחה חידדה אצל הבנות את חשיבות הרצון הפנימי. בהמשך הערב נהנו הבנות מפעילות מדריכות כיפית שעסקה בחמשת החושים ומסדנת איפור פנים יצירתית וחוויתית לכבוד ראש חודש אדר.

הפיכה והכתרה

ביום רביעי, ראש חודש התקיימה באולפנא הפיכה והכתרה בניצוחן של בנות השמינית. ההפיכה הייתה בנושא אגדות וסיפורי ילדים וכל שכבה התחפשה לסיפור אחר כגון: מעשה בחמישה בלונים, דירה להשכיר, כספיון, אליעזר והגזר ועוד.. לאחר מכן בהמשך היום התקיימה ההכתרה של בנות השמינית ובסופה הוכתרה רבנית פורים קרן בן יחיא. מיד לאחר ההכתרה התקיימה הרקדת פורים שמחה ומשחררת. ישר כח גדול לבנות השמינית ולצוות המחנכות שליווה אותן על כל ההשקעה הגדולה בהפיכה ובהכתרה.

ההכתרה

דבר תורה רבנית פורים – קרן בן יחיא

זה סיפור על אבא אחד שרצה ללמד את הבן שלו להתפלל, מודה אני, שמע ישראל והברכות העיקריות, אך הילד לא הצליח לזכור את הנוסחים והתפילות. האבא היה מיואש ומאוכזב וחשב שאולי הבן שלו לא מוצלח בלימוד תורה.

יום אחד, הוא לקח אותו לשוק. בחזרה הביתה הוא שמע את הבן שלו חוזר על המשפטים: "2 ש קילוגרם עגבניות!" "תראו את התפוחים כמה הם יפים!" "תקנו ענבים לכבוד שבת!"

הוא נהנה לחזור אחרי המשפטים האלו ששמע רק פעם אחת.

האבא הלך לשאול את הרב שך למה הבן שלו לא זוכר את הברכות אם יש לו זכרון טוב?

הרב ענה לו: " זה פשוט, כשאתה מלמד אותו מודה אני, יש לך פרצוף רציני, לפעמים עצוב ואפילו לחוץ.

וכשהוא בשוק, הוא רגוע ונהנה להסתכל על המוכרים, הוא מתלהב והזיכרון שלו עובד טוב ולכן הוא זוכר הכל.

לפעמים אנחנו מרגישות שעבודת ה' וקיום מצוות הוא דבר כבד, קשה, רציני, שזה עול ולא תמיד בא לנו לקיים מה שכבד עלינו.

אבל אם נבין שעבודת ה' היא דבר שמח, שמרחיב את הלב, שמלמד אותנו להסתכל על הזולת, להכיר תודה, להעריך את ה', אז נשקיע יותר בעבודת ה' שלנו והיא תהיה אמיתית ושמחה וכך אפשר לצמות.

"אין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה" מסכת שבת, דף ל' ע"ב משנכנס אדר, מרבים בשמחה

אנחנו נכנסות לחודש מטורף, מלא בשמחה ואור ובעזרת ה' נזכה לשמוח בצורה אמיתית.

רותי לונרשטטר ע"ה

השבוע קבענו מזוזות באגף חדש באולפנא אשר שופץ בחודשים האחרונים.

באגף, שתי כיתות לימוד חדשות ובעז"ה בקרוב יפתח גם חדר מוסיקה.

האגף נבנה לזכרה של חברתנו היקרה הגב' רותי לונרשטטר ע"ה, אשר הייתה שנים רבות מורה לחנ"ג ולמוסיקה באולפנת חורב ובבית הספר היסודי חורב ולמדה מאות ואלפי תלמידות.

רותי הייתה אישה נפלאה, מורה מצוינת, מסורה מאוד לעבודתה ואהובה במיוחד על תלמידותיה וחברותיה.

לפני למעלה משנה הלכה לעולמה וחלק מהשיפוץ נעשה מעיזבונה ומתרומתה להצלחת האולפנא שכה אהבה.

דמותה הלבבית תלווה אותנו לאורך השנים.

ת.נ.צ.ב.ה.

קיוסק

השבוע שכבה י"ב הכינו קיוסק שווה במיוחד:

מזל טוב לצוות:
לאמונה הוד להולדת הבת

מזל טוב לבנות שחגגו השבוע את יום הולדתן:

שבת שלום

הרב עודד מייזליש

וצוות האולפנא

